

Asociația umanitară "Fantul Stefan"

"Doamne, da-mi... seninătatea de a accepta ceea ce nu pot schimba, curajul de a schimba ceea ce îmi stă în putere să schimb și înțelepciunea de a face diferența între ele."

Reinhold Niebuhr

Codul IBAN: RO08BRDE441SV44562254410
BRD, sucursala Marie Curie
CIF: 27914590
Persoana de contact: Ina Preda
Telefon: 0722.49.62.39 / 0748.82.53.02
Adresa de corespondență: Calea Serban Voda nr. 282, bl. 3B, sc. B, ap. 64
Web: www.asociatiasfantulstefan.ro
E-Mail: ina.preda@asociatiasfantulstefan.ro

Alexandru s-a născut pe 5 octombrie 2004 într-o zi de marți. Se spune că marțea sunt 3 ceasuri rele. Din păcate, pentru el și pentru noi a continuat să fie marți timp de vreo 2 luni, cele mai dureroase din viețile noastre.

Născut prematur la 7 luni cu 1,800 kg, Alexandru a avut probleme din prima oră de viață. Era cianotic, se sufoca și se presupune că avusese o hipoxie minoră de la anestezia pe care mi-o făcuseră mie. Totuși medicul neonatolog era optimist, nu era ceva neobisnuit pentru un prematur să aibă probleme de respirație. Insa la prima lui masă, Alex s-a înecat cu laptele și era să intre în stop respirator. La fel și la a doua, și la a treia. Se preconiza deja un diagnostic sumbru, acela de atrezie de esofag, care ne va fi confirmat la spitalul Marie Curie.

Momentele de după sunt demne de un film de groază. La numai 2 zile de la naștere Alex a fost operat. Când ne-a explicat chirurgul că i-a scos capatul de esofag din plămân și că urma să saliveze printr-un orificiu făcut la gât am fost îngroziti. Mai mult, urma să-l hranim printr-un furtun (asta a fost exprimarea lui) introdus în stomac. Toate analizele făcute în timpul sarcinii, ecografia 3D pe care o înregistrasem pe CD și o aratasem prietenilor și familiei ca pe prima filmare a copilului nostru fuseseră niște nimicuri. Urma să avem un copil cu mari probleme, viețile noastre se schimbau radical și nu credeam că vom face față.

Pentru Alex momentele au fost, de asemenea, cumplite. Era mic, plapand si taiat in 3 locuri. De la 1,800 kg a ajuns la un kilogram. A avut nenumarate stopuri respiratorii, dar a luptat pentru viata si a reusit. Cred ca lupta lui a contribuit la iesirea noastra din starea de buimaceala, si durere, si revolta si am renuntat sa ne mai intrebam cu ce am gresit, de ce noi. L-am luat acasa, l-am hranit pe furtun cu seringa si mai ales l-am iubit, pentru ca este frumos si curajos, si este copilul nostru.

Zile de marti cu ghinion au mai aparut in vietile noastre. In urma stopurilor respiratorii, a hipoxiei Alex a facut si o hemipareza pe partea dreapta. Am inceput recuperarea la 8 luni si o continuam si astazi. Singura pauza semnificativa a fost dupa operatia de transplant de colon care a durat 6 ore. Alex avea 1 an si jumătate, a luptat si a simtit pentru prima oara gustul mancarii. Dupa 8 luni am reinceput kinetoterapia si terapia ocupationala si progresele nu au incetat sa apara. A inceput sa mearga, sa vorbeasca si sa traga tare sa-i ajunga din urma pe copiii fara probleme. Anul trecut a mai facut o operatie de alungire de tendon achilian si anul asta merge mai bine. Si totusi, hemipareza inca persista, se vede clar o diferenta intre mobilitatea partii dreapte si cea stangi a corpului, dar noi, cu ajutorul lui Dumnezeu nu ne lasam.

Scopul relatarii acestei povestiri nu este de a va intrista sau responsabiliza intr-un anume fel. Noi vrem sa stiti ca existam, ca ne traim vietile unii mai greu, altii mai usor, ca nu toata lumea are privilegiul de a avea un copil sanatos. Lupta noastra si a copiilor nostri nu ne face superiori, nu credem ca durerea innobileaza. Aceasta durere nu poate fi impartita cu nimeni, nu ne puteti ajuta cu nimic in privinta ei, dar ne puteti ajuta sa incercam sa recuperam cat mai mult din copiii nostri, si pentru asta va multumim.

